

Ahoj, zločino, žrautí. Ahoj, zločino, žrautí.
Je tu další díl podkástu, a pravdove zločiny.
A no. A no. A rok se s rokem sešel.
A je to tu zas.
Utekl to jako voda v jezeře, nebo v potoce.
Takhle v jezeře po nám moc tam voda neudká, ale potoce.
Takže jako voda v potoce a je tu podkást roku.
Já mám teda pocit, že jsme tam byli před dvěma měsíci třeba.
Já mám pocit, že jsme škem ráli, tak předvěma.
No. No.
Jako takhle, tady se díme.
Ale je to pro nás prostě strašně moc důležitý.
A chtěli bys nás poprosit, když jste byste byli tak hodní a celá vaše rodina
a před ním ješi kamarádi i sousedé.
Vejvalí.
Vejvalí budoucí, současní, milenci, partneri, prostě.
Myslím si, že to je super, jako jaké z tmelení rodiny,
siže máte třeba část rodiny, se kterou se tedy mluvili dvacet let.
Ale co je takhle oslovit a říct, pojďme se spolu kamarádit
a hlasují pro holky se opravdu výzločinu.
Na webu podkastroku CZ už hlasovat můžete
a jsme samozřejmě v kategorie autorský podkást.
Ano.
A, protože samozřejmě jsme o podnici s deštěm,
tak budeme nabízet letos,
se může vždycky ten daný podkást umístit vodou kategorii
tý svojí, což je pro nás autorský podkást CZ2,
to jasný, ale ze všech těch podkástů
pak vzejde celkvý výtěž
a ten samozřejmě tam se zčítá počet hlasu.
Tak za každý diplom, že se dostávají diplomy,
hned se my, diplomy, tak za každý diplom samozřejmě
uvedeme díl s darma.
Jako už to u nás bývá.
A chtěli jsme říct, že máme pro vás ještě speciál,
který vlastně chceme startovat v červenu,
abyste viděli, že CZ2 neflákáme.
Ano, a neustínáme na Vabřínek.
Takže na konci černou byhem června bychom pro vás
měli jedno velký překvápko, kterým chceme dokázat,
že si vás vážíme a jak řekla Lúca, neválíme se
a snažíme se vymíšlet pořád další a další dvě věci.
A věříme, že s vám to budeme moc líbit.
Takže prosíme tráhněť uvodem pod kastroku,

tak nás čeká pár náš dílu, kdy bude miš kemrat,
ale nebojte se, no, takhle pár.
Ono se hlasuje od 9. května a 15. černé vyhlášení.

Takže...

Taky čtyři díly budemeš kemrat.

Pak to zase přejde, jo?

Tak moc by jsme se to tráhnat samozřejmě.

A moc budeme vďační za každý hlásek.

Jste nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně tak.

Přesně tak.

Přesně tak.

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Přesně nejlepší zločenu z routě, takže...

Tad n.

Tad n.

Tad n se narodila právě v tom městě Macon.

Narodila se do celkem bohaté rodiny.
Její rodiči spolu měli krásný vztach.
Měli ještě dva syny.
Takže...
Tad n měla ještě dva bráchy.
A pokud se budeme bavit o jejím dospívání
a vlastně i podařmu děctví,
tak tady není nic, co by bylo špatně.
Tím, že byly finančně zajištění,
tak nikdy nepoznala bídu.
Rodiči všechny tři děti milovali, podporovali je.
A ta n.
Byla spokojená holka.
Ve škole to byla jedna z nejlepších studentek.
Na co šáhla, to ji šlo,
milovala hudbu, ráda chodila
tancovat nebo právě chodila na nějaké koncerty.
A taky se o sebe starala a pečovala.
A čímž se teda dostávám
k tomu, že byla
neskutečně krásná.
Já mám poce,
když oni píšeš jako
uvod do seznámky.
Víš, takhle by to mělo vypadat na seznámci.
To byla hezky, by se se měli umět popsa.
A taky byla moc hezu.
Fak hezká holka.
Ona byla teda
na těch fotkách.
Ona byla hrozně hubeňunka
a vypadá to, že je vysoká.
Že nebyla vychrtla,
ale jak jsou vysucí lidi,
tak ještě taky hubeňunka, jak jsou vysoká,
tak to prostě vypadá dobře.
Vysoká, ale ne, hubeňunka.
Měla samozřejmě
spoustu obdivovatelů
blondínka.
Jednu chlilku, která měla tmavší vlasy,
ale jsem našlenu černobili fotky
a tam měla vypadat,
že má tmavý, ale když pak byli nějaký další,

tak je tam vidět i na té černobíle fotci,
že to jsou světlí vlasy.
Světlí oči je prostě hezká baba
a ona si mohla v podstatě vybírat.
Mohla mít kohokoli.
A navíc teda měla i spoustu kamarádů
a celkově byla v kolektivu
strašně oblíbená
a každý se s ní chtěl bavit.
Má rodiny, která je chytrá,
má ráda muziku,
je vtipna, milá
a ještě jí mají lidi rádi.
Jakou tady někdo vyhrál, řek pot, ne?
Kohalo. Každopádně,
když si chtěl v podstatě každě,
taký padl do okajistí Ben Lyle.
Tím se dostáváme, že to přímení,
ona se mene Lyle,
tak to byl asi její budoucí penžel.
Ten Ben byl veterán
z druhé světové války.
Takhle ten uvod, co vám tady tedka říkám,
ale to, o čím se budeme bavit,
se stalo v padesátých,
tak jdou úpršestního projistoto.
On byl veterán z druhé světové války
a v podstatě to byla
taková mužská verze TN.
Hezky, chlap.
Každá ženská po něm to užila.
On byl krátce doma
z té války.
A tě dva na sebe narazily
na nějaké společné události, padli si do oká
a netrvalo dlouho, začali spolu chodit
a šli na to celkem hopem.
Na druhou stranu byla úplně jiná doba.
Oni se po pár měsících vzali.
Všechno jim to fungovalo.
A je teda potřeba říct,
že i Ben byl dobrá partie.
Protože nepocházel vůbec schudých poměrů.
Jeho rodina založila

v make-nou restauraci,
která nesla jejich
ménu, menovala se Leisler Restaurant.
A v té době byla
hrozně oblíbená, protože měli
výborný výběr jídel,
věřili z kvalitních sorovin
a nebyl nikdo, kdo by ve městě
tu restauraci neznal.
Tu restauraci
vedla benová mamka, Julia
se menovala, takže budoucí tchým
n. A protože byli manželé,
tak krátce po té svadbě,
když se vzali,
tak se stala součástí toho podniku,
toho rodinyho podniku.
Mezi tím, co si řekli,
OK, n, už siž naši rodině,
tak se na našem rodiním biznesu budeš podílet.
Tak se jim narodilo první dítě.
Narodila se jim holčička Marsha
a i když měla tu holčičku,
tak ta n byla hrozi pracovita
a pracovala v tom podniku jako
servírka. A v podstatě ta
n může
trochu za to, proč byl ten podnik
tak populární, protože
jak jsem říká na začátku, že byla oblíbená,
všichni milovali, všichni chtěli být být být být být zkosti,
tak tady to mu nebylo jinak.
Celé to město
si šušovalo a povídalo si o tom,
že
restauraci
je krásná nová servírka
a že to je nová manželká bená
a že je stršně pracovita, milá, hodná
takže se tam na nich hodili koukat chlapy
celé okolí, ale nějakou chyláci, že na nich učeli,
ale přišli se prostě podívat na eskou ženskou
a je jim jako příjemný být
ve společnosti krásné dám.

To je rosto miloučká dám.
Takže
to jednodobu byla teda hlavně ona,
která táhla ty zákazníky do toho podniku
a ona nedělala v podstatě
takovou servírku, ale byla
i takové trošičku terapeut, protože
takhle, je jsem nikdy nepracovala
za barem, nedělala jsem servírku, ale věřím
takhle, pokud nepočítá moji místní brigár
v 16, kterou jsem zdala
a musí to být starošně náročný,
jako povoláně, a když vidím, jak te lidi lítají
dělají tam 12, kdež někdy i 16
je to prostě stršně náročná práce
a nedokážu si představit, že během toho budu mít ještě čas
dělat z terapie
o tím zákazníkům
že za ní třeba chodili lidi, tím, že byla
hrozný meloučká, tak tam přišel
třeba chla, byhle, já jsem přišel na to,
že mě žena podvádí, nebo mě umřela
mamiňka, nebo mě umřela žena
a oni za ní chodili jako za verbou se vyspovídat
a ona vždycky všechny vyslechlá
počkej, jej stultřej, vlátil se tak
ne, počkej, ona přišla, přineslám to
nejdrašíšem menský a řekla
jak se cítíte, podme se to probrat
taky do té restaurace
vodila sebou
a i ona se stala známou
a oblíbenou, takže matka s serou
jako nejvíc oblíbený perzulony
v celém městě.
TN v té restauraci pracovala zhruba od
roku 48 do roku 51
a v tom 51
tu práci na chvíli prerušila
protože se chtěla postarat o svého manžela
chtěla mu být na blízku
protože Ben o nemocněl, měl
kurdě, což byl následek
si přinesl sté války

a
potom se
zhoršoval a zhoršoval
vypadlo to, že má nějakou silnou infekci
v krku a když mu byla poskytnutna zdravotní péče
tak ten jostav se nelepšil
a bylo to horší a horší
a teď čekáte, že řeknu, že zemřel, ale ne
On to přežil, dostal se z toho
indě nastal
trošičku problém s financema
protože on tím, že byl
válečný veterán, tak pobíral nějakou rentu
ale
on když se pak z toho všechno vidíval
a byl už dobrý
tak ty úřady si řekli, že už je
schopnej práce
a o němu to rentu jako utly
nevím, tam musel být taky spousta dalších
jako věci a teď tomu neprost vnás nerozumím
říkám, nekdy říkáš, jak jsem nakoupila
takhle udávám
a prostě mu to rentu utly
a nešlo teda úplně o malou rentičku
ale o hezký peníze
a zajímaví je, že on neměl našetřenou
když si říkáte, kam ty prachy dával
když jeho žená
ta n celou trobu makala
jako to se jel výrka v tom roděnym podniku
tak prosím vás
mly bén si našel lásku
k hazáru a k alkoholu
a v podstatě všechno, co dostal
tak prohrál a propil
takže v podstatě řeli z peněz té tchíně a té n
a nebylo to teda úplně všechno
ono začalo vyplovat na povrch
i to, že
bylo vy ty peníze nestačili
a tak si na hraní a alkoholu začal půjčovat
a bylo řel celou tu svoje rodinu
a ta jeho manželka a to neměla ani šajinu

a protože tady ješla už
o celou rodinu
tak vstupuje do příjvů tchyně
to je skvěle, ona se vždycky tak jako zjeví
a úplně milou tady
a jeho maminka tak říká
no tak to už je ale jako problém
si načku protože s nás jako zadlužil
a to je velký problém
takže se rozhodla, že prodá ten roděny podnik
to restauraci, kterou si tam budovala několik let
zajímaví je, že teda peníz
nítal a velice s tím souhlasil
jasně máme super nápad, prodáme to
ona to restauraci
prodala za necelých
za necelý 3000 dolarů
a
hrozný je na tom to
že to jak vůbec neprobrali
s tou n, s tou jeho ženou
oni si to řekli mezi sebou, hele prodáme to
a ta vlastně n se tady o těch
všech dluzích a všech těch
průserech dozvěděla až v momentu když ta restauraci
byla prodaná
když ta restauraci
byla prodaná
když ta restauraci
byla prodaná
a oni ani nechtěli
z začátku říct ten důvod
proč se prodává
celý to bylo nějaký divný a mlužily
a tak či tak
byla teda situace, že prodali restauraci
tký nemá příjem, Ben nemá příjem
a ani jeho žena nemá příjem
protože už nemají to restauraci
a tady do té
Ben znovu on nemocněl
jo
začel mu být
staršně zle

zvracel průjmy
krev ve stolici
upadal dom dlo
byl měl horečky
byl převezen do nemocnice
vypadalo to teda, že půjde o nějakou infekci
ale tedy, kteří nebyli furt schopní
zjistit o co přesně jde
to bylo svědomí, Bené
to se ozvalo tvé svědomí
no
taky to
já jsem tvé svědomí
pozvě mě dál
no tak to bylo pozval
byl převezen do nemocnice
tam pro si vás byl
celý 3 měsíce
ležel v té nemocnice
a nakonec skončil v komatu
ve kterým byl několik týdnů
a z toho komatu už se nikdy neproberal
on zemřel
což bylo pro N
to byl vždyjší boom
stršnej šok, protože zůstala
samotná ženská s dítětem
někdy na přemů 40. a 50. let
ve sprímu
jenom z tchíní zbylat jenom ta tchíně
a tatec vstupuje na stěnu
před pohladám
ale pozor
N se k tomu postavila čelem
a šla zpátky protože nezapomíme
pocházala z bohatých poměrů
rodiče měli prachy
zbadala ceru, tchíní nechala
s ním rodičům
kde s tvou svojí holčičkou
bydleli zruba 4 až 5 let
a ta N se našla práci
opět jako servírka
v nějaké jiné restauraci

kde opět byla neoblíbenější
a zvedla tomu podniku
naprosto
jak se tomu říká
vyšvěhle do nebezřeklo bych
kolačku
já jsem před svoj svedáme lačku
a byla hrozi zodpovědná
a měla perfektní plán
jo, šlo o to
že zruba těch necelých 5 let
si šetřila každou tu korunu
co si viděla v té restauraci
bydlela o rodiču, takže tí finančně pomáhali
takže nemusela řešit dvěžní věci
jako je jídlo, oblečení, věci pro tu cerku
protože rostla to taky stojí peníze
to všechno jí ty rodiče zajistili
a ona si mohla jezky škudlit
no a když už měla dost
tak šla do jejich bývalé rodiné restaurace
kterou tenkrát ta babka prodala
se snuví mi majtely
že tu restauraci chce koupit
a oni ok, enmiti, prodáme
za 11 tisíc dolarů
když si vezmete, že bába to před 5 lety
prodala za 3 tisíce
polem je to podala hodně po ceru
jako, nechci, jako...
spěchala, no?
takže ona si fakt na škudlila koupili
za 11 tisíc dolarů
a udělala za mě hroznějskou věc
že najala zpátky původní personál
zdob když ten rodiný podnik
včetně tký, ne?
jednou z měnů, kterou teda udělala
tak byl názef, pojmenovala toho posobě
tak jak jinak, já bych si koupil
paré restauraci taky u pojmenu posobě
takže se to menovalo enjet restaurant
a je teda vtipný, že ona sama
i když byla majtelka

tak sama pořád pracovala v tom podniku jako servírka
každopáně se to po městě samozřejmě
rychle rozkřiklo, že je zpátky tady ten podnik
tak jako kdy si
se to byl nejlbenější podnik
ve městě, protože tady je ta hezká kráčmera
no, takže si ta en dala všechno do kupy
restaurace Frčela
holčička, byla zdravá, všecko dobrý
a tady do toho někoho potkala
Byl to jeden zákazník
který do podniku chodil pravidelně
menoval se Joe Gebbert
a byl to prostě nas upravený
charizmatický chlap
a byl to pilot
jako
když pomineme všechny policajti
když pomineme všechny složky, jako pilot
o, a ty doby musel být strašně v keši
ne, srce plesády
srce plesády
tak se nyní čemu
děvět, že ti dva se nakonec dali do hromady
to bylo na konci roku 1955
a oni se vzali
jen, že vzali se na tajnáka
znali se fakt ani neměsíc
to fakt byl dva týdny třeba
vodili někam přijde z města
tam se vzali, pak se vrátili domů
své rodině, halo, my jsme se vzali
ted' všichni, aha, ta dívny dice
skoro vůbec neznáte, ale jako věděli
že ta n je taková
střela a moc nad věcma neprimíšli
a neprostě do toho. A už je třela, vej?
A už je třela.
Ted' samozřejmě
je to dávno, dávno
a lidi v té doby všechno řešili
a ted' ona byla známá v tom městě
a ted' se rozkřiklo, mh, n se
vdala zapána, který ho zná tady

pár týdnů, tak začali
se užkat různí klépy.
Dostala se to prosím vás tak daleko,
že se o té n začalo říkat, že dokonce
čarodejnice,
že to čarodejnice a že dělá různé
satanistické rituály
a někde tam v kuchyni, po nocích
a pak se teda začalo i říkat,
že má milenci. Jako takhle,
kdybym měl na tom milenci,
tak vlastně
to je celkem rální, protože tím, že on byl
ten pilot, tak většinu časům do slova pořád někde lítal
a ona byla doma sama.
Prepádně iště v tom roce
v 195, kdy jeho pouznala
a provdala se za to, Joe a
tak se stalo něco, co nikdo nečekal.
Porodila dítě. Ne, ten Joe zemřel.
Ne.
Joe zemřel. A my začínáme,
ale věřit.
Takhle by ti to uchovnilo dělat.
Ano, ano, dělá. Děláte hodobře.
Smrtí to, smrtí to. Bylo to tak,
že on si během práce, nějak nepříjemně
zloval ruku, byl nějaký čas,
zloval na mocnici.
Všechno bylo v pohodě,
jsme se zloverou páteří vypadli.
Tak jsou lidi, co třeba páteř vůbec nemají, Joe,
takže teď se třeba nemřel zlomit páteř.
Tyž bez páteří, jak se nemřel zlomit páteř.
Byl nějakou domovněm mocnici. Všechno bylo v pohodě.
Jenže pár dní potom propuštění.
Mu začalo být hrozně zle.
Měl na těle vyrášku, zvracel.
Byl pořád mimo. A nakonec
po týdnech totálně útrpení
zemřel.
Přímýšli mi, kdyby je vražděla,
ona proč by to dělala?
A proč by vražděla frajera

potom, co teda jí to stálo peníze?
Let me tell you something.
On nikdo neměl po děti, na co zemřel.
A ještě k tomu byl
v té nemocnici 100 rokov.
A tak si řekli,
tak provedeme pitvu.
Dobře, nejrozumější,
abychom zestěli příčinuté smrti, protože
fakt nevíme.
Jenže museli mít sohlasné manželky.
Křeslátou N a říkají, prosím vás
mi nevíme, na co umřel váš manžel.
Můžeme provést pitvu a N.
Nikoliv, já hoci v celku pořádu.
Nikoli, ano, on by si tohle nepřál.
Jako takhle, kdybych byla
v kůži N, tak první věc,
já bych přišla s tím, tady uděláte pitvu
ještě teď přede mnou, tady rozříznete.
Protože chci vědět, na co umřel můj manžel.
A N, ne, ne, ne, ne. Bude prosím s pohřeb,
že hem a hned zítra.
A nebyla provedená, on byl pouřben, tada.
No a N si žila teda v klidu dál,
hodně vesela tada, protože krát se po jeho smrtě
vybrala peníze z manželové životní pojistky.
Koupila si Cabrio
a koupila si Vielu.
Protože pilot, měl hodně
měla žít prostě.
A nikdo jí za tohle nepomlouval, protože
je to zase tchíně
a nás si koupila ten velký haus
a tam si pozvá tu tchíně,
aby sní žila.
A tady se se stršení simaticky, že to bábu
hofujíš, jakože.
Měle měl přiděl, že ta bába
se vždycky někde se jim věla.
Že, ale to se taky je pravda,
že ona měla vnouče,
že jo, jakoby jej.
Takhle, dostanem se, dostanem se k báby.

Ona jítera nabídla té tchíní.
Nebo to dělá ta bába.
Počkej si.
Ona nabídla té tchíní teda,
aby sně jako žela.
Hele, Julie, mám velký barák,
počknám bidle, crkatě má ráda,
ne.
Přesně tak, ale úplně to tak nebylo.
N totiž byla pěkně vyčúrana.
A byla si vydomat toho,
že jej tchíně
jako i přesto všechno,
že přišel tu restauraci, ten, která ta byla blbla,
tak jako má nějaké majetky a nějaké pozemky.
Ona vodkrágluje i tu tchíní.
Jenže tchíně
byla Lina
a i když
koukalo parteskapsy, tak ne měla závět.
A ta N
přestěvalo baráku.
Ona teda i tam dělala poslohovačku,
ale měla si trechu nadlavou, měla se dobře,
bo tam žádná.
A ta N
říkala hele, by napiš závět.
A ona, víš, já se na to úplně necítím.
Já ještě necítím, že umržu.
Já ještě chci žít.
Ještě chci žít.
Ještě chci žít.
Ještě chci žít.
Ještě chci žít.
Ještě chci žít.
Ještě chci žít.
A ona je furtak do toho nutila,
nutila, ted' Juli se do toho nechtělo
a taky začela si to vyvidírat.
A co Čert nechtěl
i přesto, že do té doby
tatchíně byla si cez starší paní,
ale byla úplně zdravá,
neměla žádný zdravotný problémy,

ani žádný komplikace,
tak ze dne na den vážně o nemocnice.
No taky jste.
Měla vyrášku, ale nebylo jí dobře živ.
No zvracení, horášky, krep,
se vezená do nemocnice
a ta jísnacha,
takže N, tam za ní chodila každý den
a zase si všechny řekli, bože,
taká dobrá duša, chodí za svou tchínou
sá dvakrát, jako za den,
teď ti nosila nějaký,
vysky upekla něco,
nicují tam nosila.
Ona už tam byla nějakou dobu
a zase nevěděli, co té Juli je.
A ona se to sní
pořád a pořád horšilo
a teď ti doktorzy byly
měli, protože nic nezabíralo
a Juli zemřela.
Tak jistě.
No a
četne chtěl ještě ten den
přišla do nemocnice její snacha N
za panem doktorem, ona toči nevěděla,
že umřela, oní to řekl
a ona se tam pak vrátila a říká,
prosím vás, jenom jsem vám chtěla říct,
já jsem zrovna, z rovou okolností,
tady moja tchínia měla
tu kabelku a ona tam měla
stu, ona tam měla závět.
Ne, to se nestalo.
Ne, to se nestalo.
Ne, to se nestalo.
Tá závět
teda v té závěti se psalo,
že třetinu majetku
odkazuje N, třetinu
její musínovi, protože ta bába
měla ještě jednutu,
takhle v sázni nehaním,
že říkám bába, já tak říkám,

její mojí babce, jakože nebychom
to hodlivě a
další třetinu měla
tak holčička je malá holka
tak ona by to šlo na ňu,
že ho posmrtil
tohle je Julia, ale všichni
v tom městě jako zbystrěly, protože
se říkají ty broďo jako třetím mrtvej
v rodině, kova všechno se to
to tčíkolem, ten N, ale nikomu
se nechtělo věřit, že by takový Andílik
byl něčeho takovýho schopné, jako je vražda
a těch hosti, co chodili do té restaurace
pravidelně, tak si řekli,
ale budeme se o sebe, o sebe
se urvetřit, budeme se kolem
o sebe, trošičku jako dívat,
jestli si něčeho nevšimneme.
No a jediný, čeho si všimli, takže
ona je na tu svoji crkou, která ba malinka
i byl 8 nebo 9, tak bá celkem
přísná, že na něčeho s to křičela
pořád něco vyčítala,
ale nemůžete jenom podle toho,
že ženská, která pracuje
v restauraci, umřeli 3 přípůzní
tady byhem 4 let, tak někdy jako
vybouhne na svoje dítě, jako to neznamerá,
že je vražetkyně, ale tak si jako začali
všimat, a jednoho dnes si hosté
všimli, že crká
tam není
a ptají se,
kde je vaše hočička, protože
na ní všichni byly zvyklí, zvyklí, no a tam
ddecky poletovala, v tu dobuji bylo 9
a
encedera rozplakala, že jej
hočička náhle on nemocněla.
Ne.
Počí to vše trošku moc, ale vlastně
dítě, ne.
Skunčila v nemocněci, a že nikdo neví,

co sní je.

V tomhle případě se ta hočička začala
lepšit.

A teď, dneska, teď přijde jako
totální byzár, to jsme tady snadšitě
neměli.

Ta hočička se začala lepšit a
ta n přišla do té nemocněce,
a ten doktor jej říká, že má jako
strašně dobré správy,

že

že taho hočička bude určitě v pořádku.

Říjí ta n.

Říjí prostě.

Tak.

Tak.

Říjí nasedili jako nějaké správné léky,
a že se to jako lepší, a tím, že má mladej organizmus,
takže se dobře brání.

A n

říká, no to asi,

jako ne,

a oni, no,

já vám to teď říkám,

že vás se se rá, jako bude v pořádku, a v

ona.

Hm.

Já jsem tady věštila,

já jsem, já to cítím,

že ona jako umře.

A ten doktor dobře,

tak je asi,

jako přeskočila,

že má strach o to dítě,

neví co říká.

No, ale tak, mela,

n, prosím vás místo to,

aby se teda radovala,

že bude všechno dobré,

taký,

obynala rakev,

té hočce.

Řešila s hrobníkem místo,

nechala,

vybrala si náhrbek,
pro tu holčičku,
začala objednávat,
nebo objednávat sbírat květiny,
a normální začala strojit,
pohřeb.
Vám počíte,
co si to,
že za ženskoritě to tvoje dítě,
jako tchyní chápu,
ale lepě si to tvoje dítě.
Těrálně,
jako začne strojit,
pohřeb si jú mdítití,
které úplně vkladu,
jako v nemocnici,
ale říká,
že mělo vad peníze.
Tak,
že tam se strašně
mělo vad peníze.
Je goře.
Za tou holčičkou
samozřejmě chodili kamarádi,
různí známí,
teď jí znalo celý tom město,
tak
bohrzně zký,
že tam třeba chodili souseti,
nebo těž tam gastisté restaurace,
a dávali tam
politry,
tam gastistý
osporistí.
A potácky a tak.
Potácky,
rám se s potáčkami.
Jsem na bečku a tak.
A Birpónk si zahrál,
já tak.
Uto pence přneslej,
na kláratě.
Vždylám,
když jde hospody.

Prvřed.
Jsi řekný,
ale je to,
že tam gast,
ne?
No a bojní, tam
nosily jako
čekoláru,
čekoláru.
Ne,
na postálcích,
ale na papírkách,
která modlit by,
psaný.
A
by jako podpořeli,
nechávali tam
různě jako křížky,
teď ty kamarádky
její kresli různé obrázky,
a tam měla všechno,
jako vystaveny,
bylo hrozně,
že to očičku,
jako měli všichni zem
a přáli si,
až na jí mamu,
které už strojila po hřeb,
aby se uzdravila.
No a víte,
co dělá ta jí matka,
ta n,
a to všechno vyhodila.
Všechno dostrhala,
a
bohužel,
to teda dopadlo tak,
jak si n,
nakonec,
myslala.
Protože její hodilčička
se začela horšit
a zemřela v Dubnu,
v roce 1958.

A
možná právě proto,
že šlo o dítě,
tak těm lidem to začilo
vrta dlavou čím,
dál tím víc,
protože je toho prostě
už nějak moc,
teď do to dívňých ování,
tak dokonci šli,
spojihli se vlastně
servírky i kuchař,
prostě ten personál
v té restauraci její,
a šli na policiji,
aby na niu upozorní.
Upo,
já mluvím,
jak Jantar.
A cháváme tě, cháváme tě.
A by na niu upozornili,
řekli hele naši ševka
je prostě dívna,
prosím vás,
proklepněte si něco
nám tady na tom nesení.
Policji se svěřila taky s tím,
že ta n koupila na firmu
obří zásobu,
jedu na nějakým rávence,
něký postřík na mravence
a neustále
těm lidem vštěpovala
v té restauraci,
aby si uvidumili,
že v té restauraci
je problém s mravenci.
A ten personál říká,
jestli tady nikdy neviděli
jedinou mravence a nikri su.
Jako e,
sež trošku jako mimo.
A ona ne, ne,
objednala jsem zásobu,

jedu,
ten je,
tady bude
a budeme o všichni používat
a všichni ok,
tak tady budeme mítit,
ale žádní mravenci
tady nejsou.
Celou tady tu
zvláštní věc
s mravenci,
tak přiostrěla její
služebná,
která pracovala uní v domně
a našla uní
v ložnici
lavičku s jedem
a ten je
obsahoval i arzen.
Takže to byl moment,
od kterého
se ta policie
mohla trošičku odpíchnout
a rozhodli se teda,
že u té holčičky
provedou,
provedou pitvu,
protože ani uní
se nevěděla příčí na smrti,
nestačili se divit,
protože vím těle,
našli zbyte stopy
arzenu.
A asi nebudeme překvapený,
že se policie
rozhodla
prověřit i tri umrtí
předchozích blízkych tn.
Takže byly exhumovány těla
všech těch 3
takže tchyně a bývalých manželů
a i v tomto případě
se teda zjistilo,
že jejich těla

u všechny těl
se našli stopy arzenu
a to,
že vybrala pojistku
za manžela,
se vědělo.
Ale vrtel jim hlavou,
proč bože
budej zabijet dvítěletý dítě,
kouli prachům?
Tak prosím,
asi ta holčička
byla pojistena.
A ona si tamatka
inkasovala prachy
za tu její smrt.
A byly to celkem hezké peníze?
Do toho se zistilo,
to z tou závití
po té tchyni
bylo jasný,
že z to vymystlela
ta závit existovala,
pravda byla se psaná,
ale nepsala toč tchyně,
napsala si to sama,
strčila si to do té kabelky
a proběhli teda tady potom všem
výslechy zaměstnanců
v restauraci,
zaměstnanců v nemocnici
a ej, hele.
Sestřičky řekli,
hele, ona jako senka
a říkali, že byla,
že to bylo až někdy zvláštní,
že samozřejmě klasický přijde
ten roděnej příslušník
jednou za den
nebo se tam střídají,
ale ona, že chodila
někdy jako 3 krádeně
a že trvala na tom,
aby její příbuzní

nejedli
tu nemocnicí stravu.
A
ona dělala to,
že přinesla
pravdické kopy jídla,
že je něco,
jak ona vařila
nebo napekla
a vždycky se s tím zalezla
do jiné místnosti,
s tím jídlem.
A pak vyšla ven.
Takže
z toho si můžeme jako usudit,
že ona byla
na velik velký lumen,
že ona to jídlo,
ani netrávela doma,
ale ono trávela
až v denemocnici.
Teď tím jako přeměžem,
protože budeš tráve v té nemocnici.
Trávela to v nemocnici
a takhle to vlastně všem
začala jako dotíkat,
že
jim to vlastně došlo
až zpětně,
že říkají ty setřičky,
ty broďo,
ale máte jako pravdu v tom,
že třeba
a jim Angel byl v pohodě,
ale jak mela přišla ona,
tak se ten staff
jako zhoršoval.
Ale jako rapidně se zhoršoval,
takže ona prosila
vlastně svoje příbuzní,
chodila trávit
do té nemocnicé
před očima všech
pomocí toho jídla.

Ta n,
byla ta nákladnet začena,
byla obviněná z čtyři vrašt,
u soudu,
u soudu tvrděla,
že neviná,
znožila z toho dít na tchýňu.
Takhle,
přesáž na tchýňi,
já nechci hlas dostat
hašte za skloňování
moravským dialektem.
Takže na tchýňi,
značilo se to na nich
u dinku hodit,
to se jí samozřejmě nepovedlo.
Nakonec byla odsouzena,
které z tu smrtě
měla zamřít na elektrickém křesle,
ale ona se odvolila.
A proběhlo psychiatrické vyšetření
a
taky
teda byl posudek
se stadovyskem,
že entrpísky zofrení.
Takže jí byl tres snížen
a byla umístě na dolé čebny,
kde nakonec zamřela ve věku
52 let.
Na tom
hrozně
taký ten okam řík,
že kdy ona neby trá se vypadla
na trávení týcery,
tak by se na to nikdy nepršilo.
Tak se na to nepršilo.
No,
jakože ona by mohla
zvalit je pravdě.
To je takový ten mamon.
No, že chciš moc,
ale nemáš moc.
Takže

jako spíš desí,
že všichni měli rádi,
že byla jako hodná
i mě byla sympatická.
Já jsem si nejdřív myslela,
že ten příběh o ní bude,
jakože ona bude objed'.
Jsem si třeba myslá,
že ten manželí zavraždí,
kdy Prahům,
protože třeba si koupala
tu restauraci,
takže Prahy
a čekala jsem nějaký takový obrad,
ale ne,
že matka od dítěte.
Tak ten band,
kde se taky všem líbilo,
to jdeme,
že teď dáte takhle napohled.
Nesujte kni hudle obalu.
To se nevypláci.
No, takhle,
já mám pro vás
teda taky perdu, ale.
Jo?
No tak jdeme na to.
Jsou tam dítě,
nejen to žádný,
jako drama,
takže i věc,
ovozíte jako čárky,
nebo máte malé děti,
je to safe,
je to safe.
Tak jdeme na to.
Jsme zpátky?
Tak,
a protože samozřejmě
tento díl,
takhle,
ve mě se to trošičku láme,
přepřavám si
jako v Sověňa volbě,

protože samozřejmě
my točíme pár dní do předu
a my točíme
před koronovací
krále,
takže teď
si tu koronovací
v Sověna na čedný tě články,
ale
nepozvalitě.
Takhle,
o tom bych si taky chtěla
promluvit, jo,
že nás nepozvali
a jsme prostě
nepozvaných stejní
jako oblíbenkyně
naše všech.
Já jsem to teda řekla
mimo natáčení jináka,
ale megan tam nebudenou.
To se dělám.
Ale napsala králové
teda dopis,
co teda trápí,
se no, to je jedno prostě.
Už bych to,
já už bych je nepouštila
zvukovu.
Ale tam další séry
pod kástů prci
nebyla na koronovací.
Dupám, že prdek oprast.
No,
co jsem tě já říct,
tak
já jsem si normálně rozbrečila,
já si převálám,
už jsem jako psychické nemocná,
ale my jak řešíme
ty zločiny,
tak samozřejmě,
co není,
jako se zločinem,

tak už ti rozpláče,
máš tu látku prci
nastavenou, podle mě,
když si neděje něco,
u čeho jako neteče,
tak prci vlastně
přičíš,
protože máš poc,
že lidi jsou dobří.
A dokud jsem měla moment,
kdy jsem se sama sebelekla,
kdy jsem našla,
protože samozřejmě,
media začali
hrozně řešit,
nebo začala hrozně řešit,
Kamilu a Čárlo se,
jako pár.
A našla jsem
hrozně hezký,
jako článek,
je to na
Daily Telegraph,
to bylo,
kde jako řešili.
A mě nikdy přísahám vám,
že mě nikdy nenapadlo.
Protože
logickými všetně simpatizujeme
stout Dayánou,
která jako zemřela.
A samozřejmě,
známe ten tragický příběh,
ona si tam trápela
a nikdo by se do tě rodiny
vlastně nechtěl úplně
jako by přivedat
kor v té době,
protože prostě
teď už jsou možná
trošku bené volentnější,
ale některým to
stejně neztačí.
No ale

ta Dayana
vlastně tím svým příběhem,
jako by zastínila je dva,
jako pár.
A teď,
když se jako by,
já jsem po první,
v životě,
se vlastně,
když se odprostité
od toho tragického příběhu
tý Dayány
a to,
že vlastně on
jí zahybál s tou kamelou
a že vlastně se
od nikdy nedokázal
odpoutat,
tak on s tou kamelou
přežil úplně všechno.
A vlastně je to
největší lát story,
ty královské rodiny.
A teď si došla
k pochopení a odpouštění.
No, pocte,
no, ja jsem pocte,
co dělal v Instagramu,
říkám, odpouštěmám.
Já bychom se to natočkal.
Odpouštěmám.
A opravdu jsem se,
jako v nukla,
protože a teď,
vojím samozřejmě,
v těch novinách máš tě klémy,
že jako šli s Rudhel,
víš, jako,
že jako prošli se,
jako nesmyslami.
Víš, a celý to,
jako přestáli.
A závět byla taková ta věta,
jako, že v Angličtině,

že je jako by vlastně čas,
přestat jako,
já to řeknu lidového,
přestat vytahovat
ty srčky z té minulosti.
Jo, jo, jo.
Nechat je bejt
a už jim prostě,
jenom se koukat do předu.
A tam bylo,
jako, it's time,
it really is,
a úplně mši,
jaká totečka,
jo, jo, jo, jo.
Všeč už je čas.
Ale jako rozumím ti,
rozumím ti.
Ale jako,
že v opravdu se člověk
jako prostí,
takhle,
a někdo mi napsal
a měl pravdu,
naprostou,
na tom Instagramu,
že
on byl největší srap,
v tom,
že si,
jako, neprostatěl tu Kamelu,
jediná,
jeho chyba,
v tom celém,
tom letom tragi příběhu,
je to,
že si neprostatěl tu Kamelu.
Ale samozřejmě,
nám se to s Gauč radí.
Jo,
no a chci říct,
že samozřejmě,
velký operace se konají,
že o koronovace,

víc,
co se to vedete,
boště tak už je po koronovaci,
ale mám tady příběh,
který se k té koronovaci váží,
jenom taky kratunkej,
kdy teda zatkli chlapíka
u Buckingham'ského paláce,
protože tam už spali lidi
prostě tředný před tou koronovací,
to jako,
když měl předřád Michael Jackson,
cháp,
ještě tak tam spíš,
před tou halou,
aby zbyla prostě v první léně,
tak samozřejmě,
by to je to prožívaj,
protože,
jestli bude být kořínek po alžbětě,
tak už se stane,
že naše generace
už se nadoží naše koronovace,
takže si musíme teď jako užít,
protože může být
v našich životek poslední.
No a,
tak samozřejmě,
prožívaj,
spěj tam a tak,
ale jsou samozřejmě zvišené
bezpečnostní opatření,
protože je spousta skupin,
který jsou jako proti krály,
si jako říkají,
jak tím způsobem,
jako že žedou proti krály,
no a,
že je teda několik dní,
postávaly před Buckingham'ským palácem
chlapík a křičel,
že chce teda se jmout krále.
Jakože,
takže jeden tam dejš,

až veš tam prostě.
Víš, to je takový,
až je to jako,
kdyby to řeval hospoděl,
a to řeval před
ten Buckingham'ským palácem.
No a,
že on kolem sebe,
jako rozházaval věci,
a že zjistili,
že kolem sebe rozhazuje
třeba nábojnice do brokovnice.
Takže už jako zbystríč.
No a,
na konce stalo to,
že tenhle tam chlapík
vzal nějakou tašku,
neznámího obsahu,
a to přehodil
při stupránu
k tomu Buckingham'skému paláci,
že jo.
Takže,
on jo zatkli,
a pak je ten postup takovej,
že oni nejedou kontrolovat,
co v ní je,
protože prostě je to na území,
kde by to mohlo bouchnout.
Krávaská rodina tam nebyla,
ale je to prostě jedno,
a v oní,
jako by řízeně,
je necháš jako vy bouchnout.
Že to se dělá,
že je to na tom území,
evidentně,
kdyby to mohlo jako něco provízt,
tak oni jako,
nechtějí to nějak,
jako řízeně i odpáleli.
Co je broďo?
Takže nevíme úplně,
ale každopádně

bude to zajímavý,
a já tady musím říct,
že je to v těpný,
že je to první koronovac od roku 1953,
takže jak říkáme,
může to být nečehovina
koronovacem v životě,
protože Charles může být králem,
a my už tady nebudeme.
To se může klidně stát.
Tak to jenom jako,
že to je takový,
jako nadčasový,
a jsem se nechala,
jako uníšť,
tak mě to představí.
Ne, jen se uníšte,
to je zajímavý tém.
Přijde mi i hroze zajímavý,
že to mene je Golden Orb,
ta celá ta koronovace,
jak oni mají přes dívky,
že jo podle mostů
mají ty umrtí,
tak tohle je Golden Orb.
A já teď mám teda příběh,
který se týká děti.
A udělete se ten názor
samé pak to jako proberem.
Ten příběh se týká Lekejší Johnson,
která byla mladá žena,
se ma vychvávala tři děti,
a žela v domě se svojí matkou.
Nebyla s otcem děti,
nebo byla měsi každý to díti,
měla s jiným otcem,
nebo to bylo všechno z jednoho vrhu,
těžko říct.
Ale ona s Tomámovali celobře vycházela,
protože te tři děti
měla a už byla 1-20 let,
a už měla jako tři děti,
takže ona se celáko pospíšela.
A s Tomámenko měli prostě dobrý vztach,

ale samozřejmě byla to mladá holka.
Nechciš jako zůstat porád s Abmainom,
protože máš te tři děti,
který mi jako obětojš všechno čas.
No a protože máš te děti,
tak je musíš vinovat,
dost času tak není jako úplně prostor
pro obrázení barů a podobný věci.
A tak se rozhodla,
že po těch neuspěšných vztazích,
co měla jako za sebo,
už jdá teda šanci seznámce.
Konkretně ješla na seznámku Mét Mí
a tam se teda zaregistrovala,
abo na Tomá je přiznala,
jsem prostě mladá máma,
tohle je prostě mladá holka.
Tohle je příběh z roku 2017,
bylo těch ne20,
takže prostě nejlepší věk,
chápeš, v oko beré, ne20.
Tak tam jako probírala těch chlapy
a pak se jí ozvali jisté,
které jí zaujala teda víc,
než všechny ostatní,
menová se Kanoa.
A oni se začali psát
a oni prozradila,
že bydli vespokén,
což je asi hodinu a půl od jejího bydliště.
Ono bydla teda v Kenwayku,
ve Washingtonu.
Že tím párem dobrou s nabí,
jako nebylo tak náročný,
když by to,
tady tak víte,
jako že přemejšíš,
kdyby to vyšlo,
tak jak by bylo jako komplikovaný
se vydát po případě,
se se stěhovat a tak dál.
Ono mutane řekla,
že máte tři děti,
že nejmlačímu,

Ryanové bylo 6 měsíců,
ceřej Renezme byly dva roky
a Kormy jeden rok.
Takže to byly fakt jako malých děti.
Jakomu malinka ty děti.
Zdražně malý.
A tak se snad o Washingtonu,
nebyl bylo 6,
a jí bylo 1 set,
už by to bylo na sociálku.
Takže tohle je podobný.
Oni si jako psali
a začalo se to
tak jako víc
a víc prohlubovat ten vztah,
kdy jako už
ty správy jsou jako na dědění bázy
a už si píšeš,
jako jaký sněla den,
co si dělala,
co děti vodom posěla
fotky těch dětí
a on se jí není sám ptál
a popisovali,
jaký on měl den,
jak bylo v práci.
Víte, že jste s tím druhým
jako nonstop kontaktu
a prostě si vyprávíte
úplně o všem.
A ona v každý volný chvíli
měla telefon v ruce,
takže si to všemla
i její maminka, říká,
co se jako děje.
A ona no,
tak někoho jsem potkala
a ukazoval,
i ty fotky,
a ona jakože hezky,
ale ať jako v opatrná,
tak před synom
už se stady párká spálela
si, co máš

těch vztahů tři děti,
tak já bychy třeba řekla,
že to by bápoš měste,
bychy si vidlila,
jako matka,
že by možná byla dobrý,
když máš v 1.23 děti
začít požijat antykonce,
že jakože,
protože se k svou nic nemáme,
ale to je to pak náročný.
No a,
ona teda
vás je tím,
že jej ta mama
jako várovala,
tak na tím mám nož v rukou,
protože si řekneš,
no jiná generáce,
ona tomu nerozumí,
je to po se skvělí,
že jo,
no a začali se do sebe
tady tady tě dvě
a pak už si jako psalý,
tak jim tím stělem,
že
už se fakt jako mají rádi,
protože se jako nikdy neviděli
a už začali plánovat,
že by se jako mohli vidět.
A ten,
tady jsem to měl,
měl to ménou,
úplně chápiš,
to Kanoa,
tak oni nadálku seznámel
se svojí se střenicí terezou,
jakože
stali se přáteli
všechny tři,
jako by na Facebooku
a vopřesli napsalé sol terezou,
a tak,

jako,
jí vlastně se znamoval
jako s tou roděnou,
jakože
a
v řínu 2017
už ten Kanoa napsal,
že by se jako mohli vidět,
a jestli ona nece přejít
jako za ním,
že ona samozřejmě byla
s mámou v tom baráku,
tak jako blbí,
tak,
že by ona přijela za ním,
a onož je nemá ředíčák
a tak to Kanoa
taky uměle vyřešit
a říká,
hle tak,
tereza se pro tebe
jako staví,
ona má ředíčák
a vy zvedne tě
a v ní je v tak,
jo, tak fajn,
ta tereza
fakt jako přijela,
se vzčekla,
lebo vidí,
tak tereza přijela,
se znamela se
i s tou maminkou,
její a tedy tětí,
že jo,
a tedy prostě,
jak ona jako věděla,
takže jo,
ty budeš ten,
ty budeš tá
a ona říká,
ta
talikýša,
že by chtěla

vzít to nejmlačšího,
jakože ukázat
a sponě jako,
že ho veme sebou
na to rande,
jakože takhle,
na první rande nebrala
asi žádný dítě.
Já také nábych sněžit,
asi otrkala to, chlapa.
Je to jako,
nechcí rande,
a teď hlavně,
nevím,
se může neudělat do dobré,
může mít zeražený prdíky,
a teď vám bude cerí to rande brečet,
není tak oplně ideální první rande,
ale vone,
že si jako řekla,
takhle my malíkej,
že půl roku.
No právě,
půl roční,
mimo to,
nikdo tam nikdy,
tohle je takový,
no každopádně,
ona ho vzala,
s tím,
že,
ono prostě se o teď je zajímála,
že mu chtěla ukázat
toho nejmenšího,
takže ho,
jako vezme sem bou,
tak to té ryze říká,
hle v pohodě,
vzali ho do vajíčka,
přeboutali ho do auta,
ale teda spolu
do toho spokejne.
Ona se mi s tím psal a s tím kanou,
ta,

ale kýša,
a on říká,
ale nechceš jít jako nálej zrgy,
že bysme šli,
že ona bude to mi minuř, jo.
A ona mu píše,
ale že má se bou,
teda toho malýho,
a on říká,
ale no,
tak to nějak vymyslíme,
a tak ho pohlídá,
ta,
ta ryze,
že ona sama jako dítě má,
a ona,
ale tak jo,
tak to se,
že na hodku poru,
nálej zrgy,
a ona ho pohlídá,
to dítě.
A předli do toho spokej,
předli na parkověště,
ty,
herně,
a teď ona,
jako mu teda píše,
tady čeká,
a se poprvé vidíte samy,
a nechci tady auto,
nechaly v tom autě,
i s klíčkami,
prostě,
neříká,
tady kliček,
ale tak,
když je to tvoje auto,
a vana říká,
nechci tady klíčky,
prostě,
a se jdeme se za hodku,
a pak si vezme ten malý chcobě,
a předlite,

co chcete,
ale teda poprvé vidíte teda samy.
Teď,
že se dohodli,
ta,
tady zavzala,
a toho malýho,
a vodešla.
A ty,
tak,
tady tady čeká,
na tom parkoviště,
a tak,
no,
hodně předstalo odpovídat,
jo.
A teď si je tam parkoviště,
a asi za pol hodinu,
už jí to nedalo,
tak volá ty tarizé,
a tady to nebere.
Takže,
vana je jako už úplně v panice,
že teď prostě,
ta holka,
kterou jste viděli po přížovité,
tak má vaše dítě,
teď ten Fred
prostě nevodpovídá,
ale teď se nemohla ty tarizé dovolát,
vana nevodpovídala na správě,
takže teď kýšel asi po hodině,
co tam jako čekala,
na tom parkoviště,
tak zvedla telefon,
a volá na 9.11.
A čeká,
ale asi bym tady Fredka,
o nesladitě.
A mezi tím přišla SMS-ka,
o ty tarizé,
ale jsem smal nemusnulá,
ale jdeme za to,
jako,

že co se děje,
a vnočetla tez právi,
že jo,
vodím,
že vana jí psal,
že hola,
jaká,
no,
a prostě nevodpovídá,
prostě nepřišel,
víš,
že si nepřišel,
tak sež prostě debel,
každou na tebe,
prostě vlatošku běsná,
břevo ní to taky nebral.
No a tati Riza,
cepřišel tady správě,
a píše jí hala,
tak já jsem usnulá,
ale už jdu v pohodě.
Teď vana mi zimtím,
policaj tom říká,
hle plány,
poplák dobrý,
vana už jde,
a fakt přišla.
A říká,
hle,
já jsem fakt taky usnulá,
omlouvám se,
a vana v té hysterii,
protože jsem hodinus,
děla jsem, a tedy to nikdo nebral,
teď to,
to klucinu neměla,
že jo,
tak prostě úplně paniká,
teď se té Riza,
jako omlouvala,
že vlastně jako reaguala,
přehranila,
že měla strach,
a vana jakože,

ale v pohodě,
já to chápu prostě,
ale se strach,
já jsem fakt usnulá,
s malým,
a vana říká,
tali kýša,
ale já chci jedit do domu.
Já už tady prostě,
už toho tady mám,
prijí zuby,
na té Riza,
že jemu zkusela zabolat,
a oni to taky nebral,
a teď těchho nevěděla,
říká,
ale tak jo,
tak já tě hodím zpátky.
To, že se jdli do auta,
voděli zpátky,
teda do toho domu,
nebydela lekkýša
s tomaminkou,
no ne, tam vysadila,
i s tím hlapečkem,
a jela prejč,
s tím,
že teda nevěděli,
proč prostě frej,
nedevrazel.
No a,
tě přiješ jako domu,
teď ta lekkýša
byla samozřejmě sklamana,
a protože prostě,
se děší švít,
několik ty jednou si píše,
že nejenou frejde jako nic,
se se střenice,
že jako neví,
takže ona prostě,
říká tak jako nic,
no a frejdy
večerno psal,

že se strašně omlouvá,
ale že ho zatkala policie
za rychlou výzdu,
že jela hrozně,
jako rychlé,
a že jsi si neměl,
jak jako pozvat.
Že ho to strašně mrzí,
a že je to teda,
jako v náhradě,
ona chvíl,
když je ta věky,
ale pak teda ho vzela na milost,
a psaly si jako by dál.
Protože prostě,
tak to se stává,
ještě jí vlastně,
jako mrzelo,
že na něj byla jako blustá,
protože prostě,
jako poslá doháješ,
jo.
Teď bylaš jako trapně,
no a nějak se po tom psaly,
pak jsou terizou,
a ona samozřejmě,
protože
ta teriza
a měla to její dítě,
tak ona té terize
i temu kánovy psal,
jako že tak devolat policie,
že teriza má mi dítě,
neběre mi to,
teď teriza psal,
ty mu to neběreš,
čeká dovolat policie,
no a ta teriza
i pak psal,
že tenka, no a to řekl nějak,
jako suvojí mám,
že ona volala to policie,
že se to takhle vyhrotilo,
že ta máma

i teď asi nebude,
mít moc ráda,
že jako nic nejde,
ale že se tím,
jako skomplikovala,
jako nevědomky,
jako vstup do té rodiny,
jako že to budu cítit,
je prostě,
jako že to,
a tak no.

No, ale nevdí.

A

tak si jako psal i
uplenilo třeba čtvrtá zní
a
ta teriza je říkála,
hle tak jako ve finále,
tak teď je jako rašt finále,
tak často spraví
a nějak si to jako vy říkáte,
potom ještě uvidíte.

No a

na jednou jí přišla správa,
týhle kýše,
na Facebooku,
od
mamiňky
toho kanuji,
na tom Facebooku,
a ona se menovala
Kim Kingová

a

Kim King.

Kim King, no.

A

ta mamiňka ji píše,
hele,
že ten kanu
měl jako zlou auto nehodu
a že je v nemocnici na ipce
a že to vypadá,
že to jako nedá.

Takže

takže
A tam přijede.
A přijede,
jestli si chce jako rozloučit.
A teď ona prostě
v té panice,
za to mámou,
a teď začne vyprávět,
jako mamí měl nehodu,
co budu dělat.
Víš, jaká to
úplně hyperventilace
a teď ona
ta mámá, no a tak,
tak kli, tak tě neví vědět
a ona nejde,
on umře,
tak já se teda padu rozloučit,
a ona tak teda jed',
ale jed' prostě vopatrně,
že teda řešila,
že by pro někdo přijel,
zase,
že ona nemá ten řidičák.
No a na jednu,
ona jako takhle,
pro mě,
naprosto nepochopitelně,
začala baletit děti,
že je jako vezme sebou,
a ta máma jí říká,
no neblázni,
tak jako za první jdeš do nemocnicé.
Povez ještě jám dvou letou,
jednoletou,
a mimino,
co tam budou dělat.
Tak jednak bych si jako bála,
že tam něco chytějí,
protože je to nemocnicé
a nepodeš jenom na to oddělení,
kde prostě se něco děje,
ale můžu říct i přeznach cít paných lidí,
kolem nějaký pohotovosti.

Druhá věc
asi je,
neudržíš v klidu,
protože to jsou malé děti,
který prostě nevidrží v klidu
a je to nemocnicé.
A další věc,
jako povez ještě tam za člověkem,
který ho nikdy neviděli,
jako že proč...
A umírá.
A umírá,
takže to je jako trauma,
jako dělaný holčečky,
si to ponesou celý život.
A ta lekiša,
ne, ne, ne,
prostě,
jestli jako umírá,
tak on teď děti má rád,
a já ji tam vezmu,
a voneč budu viději,
že tam jsou třeba,
ho to jako hecné,
aby prostě bojoval
a jak on neumírá.
On je nikdy neviděl.
Ne, ale prostě,
že je měl rád.
Takže ona prosím vás
oblíkla sebe i ty děti,
a že teda řešela se,
že psalá,
tedy říká hle,
tak jako co,
a v náhle já už sem tady
nemocnicé,
že pro ně přijede kamaráti.
Což se stalo?
Ten kamarát,
přijel,
říká hle,
a já tě teda do vyzvednout,
a vona,

a já ve mu teď děti.
Ten kamarát říká,
no dobře, tak jo,
tak je naložíme,
takže tam naložíme,
teď vana se utoháda
s tomámou,
která s ním teď řešce
nesoulasí,
což se jako nedívíme.
Jako, že je to,
i kdyby jela za někým,
kogo dobře zná,
tak prostě táhneš
přežití do nemocnicé,
a táhneš je tam hodinu
Je to nebylo za rohem?
No, vona jela,
vona jela
a do toho mě se kdemon bēdlela,
a jo, ty bēděl.
No a, tak,
teda nasedli,
ona oděla
do toho spokojn,
tam před nemocnicí čekala Teriza,
a teď jako říká,
říká,
říká,
že ještě máš sebou teď děti,
a vona,
no já se mi chtěla
kanovy ukázat,
ta Teriza říká,
no ale to se,
jak on je nejpcce,
že jo tak jako co,
a pak,
teda říká,
tak co,
jako ty tam stojí,
jako to auto,
a teď za volantem
prostě cizí kluk,

teď tři děti,
teď ta Teriza,
a ta Teriza říká,
tak teď děti musíš nechat,
nebo já nevím,
tak jako,
nemůžeš je jako sebou
táhnout na jipku,
halo, frerej,
prostě pojádí operaci,
a teď vona říká,
tak já nevím,
tak můžu je nechat,
tady jako fauldia,
tak říká,
tak já tady prostě počkám,
tak je tady nech,
tak můžu nám,
že teda pro,
to tady jdeme ostínce,
a ta Teriza říká,
no ale tak stejně,
tak,
a teď dojdu o k výtahu,
a vona říká,
prostě je to ve 4 patře,
je tam kanová máma,
takým,
tak já tady u toho výtahu počkám,
s tou renezme,
a teď teda samá,
ale prostě netají na tu jipku,
takže vona nechá tu,
renezme s tou Terizou,
zauvédila tam mikrofon,
a jde teda do toho 4 patra.
Co myslíte,
velize stalo ve 4 patře,
velize z toho výtahu,
teď teda hledá ten pokoj,
ty tam je nějaká blodiatá paní,
která vypadá prostě přesně,
jako na tý fotce,
takým říká,

vy jste kým,
a ona říká,
že ne,
a teď jako zjistuje,
kde teda leží ten kanová,
a prostě zjistí,
že žádný kanová tam neleží.
Já jsem čekala,
když se to poděla.
No,
takže se vrátila zpátky do toho výtahu,
sjela prostě zpátky,
no a velize z výtahu,
a tady zazdra,
nezmé prejč.
Takže ve běhneven,
teda před ten,
ho,
ten,
před tunemocnici,
hledá to auto s tím kámošem,
no a nikde nikdo,
že jo,
ani Teresa,
ani kámoš,
ani tři děti.
Teď,
že ona volá na polici
a říká,
ale Teresa,
a neznámej,
můž mě prostě unesli děti.
Takže,
a vony vodou je zoné,
jako stanici,
no a
asi pár hodin,
na to,
a jí volaj,
z jiný,
nějaká hlídka prostě,
že
přivezla nějakou jinou stanici,
neznámej,

můž dvě děti,
vony měl v tom autěžu,
a vony přijel vode vzdat
do nějakého střediska,
nějaké sociální péhče,
že teda,
co teda...
Ale chybí to třetí.
Takže,
ty se vrátili
a
chybí ten nejmlačí,
teda táre nezmé.
No, takže,
ne,
no to bylo jinak,
on přivezl ty holčičky,
a chyběl ten chlápeček,
bylo to mymino.
Jo.
Holčičky přivezla.
No a teď ona říká,
no a teď je tereza,
že o taký,
volálají, volálají,
ta policie,
telefon nedostupné,
paralo to do hlasových schránky.
No a po nějaký době,
kdy ona sdí na tý policijní stajnice,
má o sebe tedy dvě holčičky,
a teď hysteria je,
protože prostě dne má syná.
Tak se z toho čísla tý terezy
a vozve prostě člověk,
který se představí jako klai,
jako terezin bratara,
a že teda
ona skončila na jípce
a on má o sebe to dítě.
A ona vzela tý dvě děti,
a jela na tu jípku,
a nechlej tam,
co si mu típku naparká, ale.

Takže,
ne, ne, ne,
von se vozval,
že jsem ono je klai,
a že má teda tohle kluka,
a že je ho odvezat
do nějakého motelu,
kde normálně bydlí,
takže ta policie jela
na tom motelu,
zjistila,
že teda to byla levá,
ani klai,
ani klučina prostě tam nebyly.
No, takže,
oni znovu jako kontaktovaly,
jevona psal na tý terezy
a říká, máš moje dítě,
máš moje dítě,
no a teď
místo klaie
se z toho čísla
vozvala teda tereza,
jsem zpátky,
halo,
jsem se probrelá se na jípu.
Co to děje?
No a oni dokázali,
protože
nechala ten telefon
dostatečně dlouhodobu
zapnutý
a ho dokázali vysledovat,
že
je prostě někde poblíž
nemocnicé,
kde je povodně byly,
takže oni jako našli,
zatkli
a měla i to dítě u sebe,
i toho chlapčka.
Teď slyším,
jak vám všem padají
ten kámen z toho srce,

jak padá to kamení.
No,
takže,
dítě máme
a oni teda
je zatkli,
vzal její na výslech
a říká, tak,
a teď teda mu vte,
co se to tady poděje,
co to je za příběh tady.
No a zjistil,
že ona se nemine Tereza,
to jsme přiklapení,
a menej se Fern Ltlkalf,
nebo Ltlkalfová,
a teď se jako řešilo,
co se to tady teda bude hrálo.
No,
ona
teda
se ukázalo,
že neoklamala
jenom
tu lakíšu,
tu naši hlavní hrdinku,
ale iště toho člověka,
který odvezl teď děti,
prosím vás,
odehrál se to tak,
že
ona
samozřejmě předstírala,
že je Kanoa,
které někde neexistoval,
přesstírala,
že je ho mamiňkakým,
přesstírala, že je Tereza,
prosím všechny
ty konverzace probíhaly
jako by
z jejího telefonu,
všecko to jako režírovala ona,
a šlo o to,

že ona věděla z té seznámky,
že
má ty děti
na lakiša.
No tam měla fotky děti
na té seznámce.
A šlo i celou dobou toho
nejmlačší osina,
a
teď potřebovala
jako promyslet plán,
jak to udělat,
na poprví to
já třeba,
jako nechápu,
že ona už s ním neutekla
na poprvě,
že se fakt vrátila.
Já jsem jako čekala,
že ona zmizí na to
první dobrou,
ale ona se vrátila.
No boj, jsi nespoň,
jakažela,
když jsi teď člověk hrozila
to 900 tere nás,
kolik třeba.
A
teď teda
ona měla
tohle kýšu,
a chtěla toho její jihosina.
A když ji to nevyšlo na poprví,
tak si vymyslela
tohle toho historiku
z toho nemocnicí.
A ten člověk,
který je vyzvedával domán,
tak ona ho potkala na internetu,
na nějaký ty online seznámce,
ona se představila
jako tarixa
a řekla
tomu chlapíkovi,

že,
že nejméne mama já,
co člověk by ta lakýša,
má u seby její děti.
A
že ona je potřeboje
vyzvednout z toho lakýšou,
že to jsou jako její děti.
Týterezy.
A to prošlo?
Jo.
Že prosimtě
a
ona
chce jako to lakýšu dŕstat
do týnej nemocnici,
že tam je zbytek týterezy,
že jsou jako
přibuzný.
A že ona je chci dát
jako dohromady
kastmelity na tom jednou místě,
a proto ona potřeboje,
aby pro nějel on,
že jako ojci spolu
jako nebavěj
a že proto on
hrál to hru,
že ten kanó je
popravdu z týnej nemocnici,
bla, bla, bla,
protože on věřil tomu,
že dává dohromady
z nesvářenou rodinu
a dává dohromady
děti
a rodiče a tak,
že když si tam
jako převěze,
tak to všechno dopadne.
No a v on,
když zjistěl,
jaká je pravda,
tak my nevíme,

co jako probylo
mezi něma,
potom v tom autě,
když zmizela ta lekkýša,
jela do toho 4. patra,
kde si myslel,
že je kanóa,
ale evidentně prostě
se odmítal účastný
nějakýho unosu děti
a ty holčičky prostě vrátil.
Je teda fakt,
že
tý
Teríze a Kafern
šlo celou dobojenom
o toho chlapečka,
takže i to bylo
jako jedno,
že on vrátí té holčičky
nemohu vrátí,
tak to myslím.
No a
ona
údajně,
že teď se všchny ptáme,
protože ona vzala
ty děti sebou,
tak ta Teríze,
já ji furtzikám Teríze,
ta Fern,
když se vydávala
zamatku,
toho kanói,
zatukým,
tak se ukázalo pak
až s těch konverzací,
že onej na tom Facebooku
napsala,
aj ty děti vezme sebou,
že by ho určitě potěšilo,
kdyby je viděl.
Také to napadlo.
Také to napadlo,

a to ona nikomu
jako v tom iFru řekla.
Neřekla.
A zjistělo se to,
a neměla do tí doby
žádnou jako kreminální minulost
a ta policie,
ona ji nikdy neřekla důvod.
Ona řekla,
že se unistou kluka,
to se jako rozkričovalo,
ale
ta policie se domínivá,
že tam padou nějaký náznak,
že ona nemohla mít děti
a chtěla prostě mít dítě,
a ten chlapček
si evidentně jako líbel,
tak ho jako chtěla ukrást.
Ta lekiša,
tak ta se u deně teda poučela
a že teda tvrdí,
že by měl být každý upatrný
při online komunikaci
a vlastně
proto se nechla funcční
Facebookvý profil,
kde jako informuje
o nějakých online hrozbach
a pracuje v Circle K,
což je nějaká
jako společnost,
která se zabívat těma hle věcma.
Každopádně
já jsem o tom našla
jenom pár novinových článků,
bo no se o tom jako to alek nenapsalo,
ale mě to přeje tak stršně zajímavý
a v jenom tom článku psaly,
že
ona vlastně jako by poučuje,
tam je to takový jako,
že ti to neřeknou na plnou hubu,
ale po cunouti to jako,

že je to taková,
jako chytrému napovězlou po jeho kopni,
že jako ona teda varuje všechny,
že mají být jako upatrný
v online komunikacích,
ale přesto všechno má facebookový profil,
kam evidentně se dostanou
zásobou je fotkama čed' děti,
tak mě řekni, v čem se poučela.
Já se ptám, v čem se poučela.

No.

Tak to dnes to byl jako
bohudík,
za to, že to skončilo dobře.
Přečkejte chápete,
ta ženská
já důvám,
že se uvedu moje jakýmila štěstí.

Tam mělá...

Já když jsem to spracoval,
jak si řekám, tak toho kluka nejdou,
to je koniec, prostě to je koniec,
a Fredka dostala
šanci,
jakože mě by to,
a holka s tím dítětem zmyzela,
vyděselo na tolik,
že už bych...

Někdy nedala zruky.

Někdy nedala zruky,

a to, že se vrátila,
tak už jenom ten strah,
který přece předtím
si musela mít.

Vy jste na tom...

Necháš ti děti,
s tím Fredem v autě.

Panem Bože.

Já třeba...

Tak nemáme jako děti,
ale...

když se to převedeš,
třeba na nějaký dítě
našich kamarádek

nebo na mlačí sourozence,
tak bych nenechala,
jako cizí ženské,
kterou,
která má být údajna
se střenice nějakýho máho chlapa,
kterého jsem nikdy v životě neviděla.
Já bych nenechala to dítě,
ani na pět minut bez dozoru,
bez máho jako do hledu.
To mě třeba...
A ještě k tomu šestím měsíční,
jako mimi,
kdo to závdnešt,
a už...
Já mám prostě potíže,
že ona chodila,
a takhle rozdával,
jako večerní ček ty děti.
A to, že nějaká matka,
která vlastně rálně neexistovala,
to ona v tom moment nevěděla,
co to je jako zablitek,
že by ho to...
Divonti děti nikdy neviděl,
on k tě měl měl
absolutně žánej vztah,
jako absolutně,
jako já bych umírala na jipce
a nikdo mi napsal příleců díky
od svojej děti,
tak sorry, neprobere mě to s komatů,
protože ty děti neznáma,
nemám k tím vztah.
Jako, že tam mě přijede...
A takhle, i kdyby to jako chtěl,
ale bereživální děti do nemocice
budou sto mít do životní tráma,
prostě budou,
které mám to nikdy nečeknout,
až jim bude 20,
tak vám to v metou.
Je to sakra 30 týpek,
myšlený,

který umírá na jipce
a je tam táhnež děti
půloroční, roční a dvou lety.

Halo.

Nikdy nevěděl.

Tyženská bláznila.

Jako, to je náš názván,

jestli myslím,

že se v tom zorneme.

No, hele,

dopadlo to dobře,

ale není úplně teda

nejostříší pastelkou

v materském penále.

To.

Vy řikla já.

Tak.

Tak se říká blbima i štěstí, no.

Takže prostě vás

randěte si z kým chcete,

chodíte si na ranek a chcete,

ale ty děti se vůneber,

tak bude ti tak hodní.

Ani koume nedávejte,

prostě vás, jo.

Běde vám.

Tak jo.

Běde vám.

Tak si mě tě moc krásně

zstanetelem na svobodíčce

a na živěčku.

A my se budeme těšit

zase příště.

Je to tak.

Pa, pa, pa.

Pa, pa.